

Doporučené postupy pro přípravu studijních programů

*metodický materiál týkající se bakalářských a magisterských studijních programů,
zejména problematiky specializací, sdruženého studia a studijních programů zaměřených na vzdělávání
verze ze dne 24. 1. 2017 – materiál k diskusi*

Obsah

A. ÚVOD.....	2
B. VYMEZENÍ POJMŮ.....	3
C. ZAŘAZOVÁNÍ STUDIJNÍHO PROGRAMU DO OBLASTI NEBO OBLASTÍ VZDĚLÁVÁNÍ....	7
D. STUDIJNÍ PLÁNY - OBECNÁ ČÁST.....	8
E. STUDIJNÍ PROGRAM BEZ SPECIALIZACÍ.....	9
F. STUDIJNÍ PROGRAM SE SPECIALIZACEMI.....	10
G. STUDIJNÍ PROGRAMY PRO SDRUŽENÉ STUDIUM.....	12
H. STUDIJNÍ PROGRAMY ZAMĚŘENÉ NA VZDĚLÁVÁNÍ A PŘÍPRAVU K PROFESI UČITELE	15
I. SCHEMATICKÁ ZNÁZORNĚNÍ A SCHEMATICKÉ PŘÍKLADY STUDIJNÍCH PROGRAMŮ..	18
SCHEMATICKÉ ZNÁZORNĚNÍ STUDIJNÍHO PROGRAMU BEZ SPECIALIZACÍ.....	18
<i>Schematický příklad studijního programu bez specializací.....</i>	<i>19</i>
SCHEMATICKÉ ZNÁZORNĚNÍ STUDIJNÍHO PROGRAMU SE SPECIALIZACEMI.....	20
<i>Schematický příklad studijního programu se specializacemi.....</i>	<i>21</i>
SCHEMATICKÉ ZNÁZORNĚNÍ STUDIJNÍCH PROGRAMŮ PRO SDRUŽENÉ STUDIUM.....	22
<i>Schematický příklad studijních programů pro sdružené studium.....</i>	<i>23</i>
SCHEMATICKÉ ZNÁZORNĚNÍ STUDIJNÍCH PROGRAMŮ ZAMĚŘENÝCH NA VZDĚLÁVÁNÍ A PŘÍPRAVU K PROFESI UČITELE.....	25
Schematické příklady studijních programů zaměřených na vzdělávání a přípravu k profesi učitele.....	28

A. Úvod

Novela vysokoškolského zákona č. 137/2016 Sb. zrušila možnost dělení studijních programů na studijní obory. Tato skutečnost má zásadní důsledky pro přípravu nových studijních programů, jejich následnou akreditaci a způsob uskutečňování. Zároveň se ale nově otevírá možnost, aby byla do značné míry odstraněna rozdrobenost výuky na vysokých školách, na kterých je v současné době akreditováno téměř 5000 studijních oborů ve 400 programech. Řešením tedy není, až na výjimky, prosté „překlopení“ stávajících studijních oborů na programy, a tudíž vznik několika tisícovek nových studijních programů.

Záměrem tohoto textu je v souladu s novelou vysokoškolského zákona č. 137/2016 Sb. mimo jiné nabídnout možné postupy, které by umožnily provést přechod na nový systém bez významného nárůstu počtu studijních programů (ideálně se snížením tohoto počtu) a při zachování potřebné rozmanitosti vysokoškolského vzdělávání. Je třeba s využitím dobrých zkušeností umožnit transformaci i další tvorbu takového studia, které je svou podstatou „mezioborové“ a často zasahující do více zákonem o vysokých školách vymezených oblastí vzdělávání.

B. Vymezení pojmů

1. Vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu. (§ 44 odst. 1 zákona o vysokých školách)

Součástí studijního programu jsou

- a) název studijního programu, jeho typ (bakalářský, magisterský, doktorský), forma (prezenční, distanční, kombinovaná) a cíle studia; v případě bakalářského nebo magisterského studijního programu také údaj o profilu studijního programu,
- b) stanovení profilu absolventa studijního programu,
- c) charakteristika studijních předmětů (dále jen „předmět“),
- d) pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů, popřípadě délka praxe realizované případně i u jiné fyzické nebo právnické osoby,
- e) standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích,
- f) podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu a při jeho řádném ukončení podle § 45 odst. 3, § 46 odst. 3 a § 47 odst. 4 zákona o vysokých školách, včetně obsahu státní závěrečné zkoušky (nebo státní rigorózní zkoušky dle § 45 odst. 3 zákona o vysokých školách, dále jen „státní zkouška“),
- g) udělovaný akademický titul,
- h) určení oblasti nebo oblastí vzdělávání, v rámci kterých má být studijní program uskutečňován, a návaznost na další typy studijních programů v téže nebo příbuzné oblasti nebo oblastech vzdělávání; v případě kombinovaného studijního programu také procentně vyjádřený podíl základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce.

(§ 44 odst. 2 zákona o vysokých školách)

2. Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu jejich studia a způsob ověření studijních výsledků. (§ 44 odst. 3 zákona o vysokých školách)

Pozn.: Další text vychází z toho, že studijní program je uskutečňován pouze v jedné formě studia. Je-li uskutečňován ve více formách studia (což je přípustné vzhledem k dikci § 44 odst. 4 zákona o vysokých školách), předpokládá se samostatný studijní plán (studijní plány) pro každou uskutečňovanou formu studia.

3. Studijní program má garanta studijního programu, který zejména koordinuje obsahovou přípravu studijního programu, dohlíží na kvalitu jeho uskutečňování a studijní program vyhodnocuje a rozvíjí. (§ 44 odst. 6 a 7 zákona o vysokých školách; kvalifikační a další podmínky na garanta studijního programu stanoví zákon o vysokých školách a nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství)

4. Oblast vzdělávání je věcně vymezený úsek vysokoškolského vzdělávání, v jehož rámci jsou připravovány, schvalovány a uskutečňovány studijní programy blízkého nebo příbuzného obsahového zaměření, odrážející společný teoretický a metodologický základ dané oblasti vzdělávání.

(příloha č. 3 zákona o vysokých školách)

5. Vláda stanoví nařízením vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání, obsahující

- a) základní tematické okruhy, které jsou pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující,
- b) výčet typických studijních programů spadajících pod danou oblast vzdělávání,

- c) rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné znalosti, dovednosti a další kompetence, a charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní.

(§ 44a odst. 1 a 3 zákona o vysokých školách; nařízení vlády bylo vydáno pod č. 275/2016 Sb.)

6. Studijní program náleží pouze do jedné oblasti vzdělávání, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do jedné oblasti vzdělávání. Studijní program je kombinovaným studijním programem, pokud se státními zkouškami, popřípadě obhajobou disertační práce, ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do více oblastí vzdělávání. (§ 44 odst. 8 zákona o vysokých školách)

7. Podmínkou přijetí ke studiu v bakalářském nebo v magisterském studijním programu je dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou. Ke studiu v oblasti umění mohou být přijati také uchazeči s vyšším odborným vzděláním v konzervatoři. Podmínkou přijetí ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, je rovněž řádné ukončení studia v kterémkoliv typu studijního programu. (§ 48 odst. 1 zákona o vysokých školách)

Pozn.: Jedna osoba může být samozřejmě studentem ve více studijních programech, a to na základě vícenásobného přijetí ke studiu v rámci více přijímacích řízeních (zcela samostatných, která navzájem nelze jakkoliv podmiňovat). V takovém případě jde o zcela samostatná studia, která navzájem po právní stránce nijak nesouvisejí; tímto není dotčena možnost stanovení dalších podmínek pro přijetí ke studiu podle bodu 8 nebo možnost uznání splnění jiných studijních povinností nebo předepsání rozdílových zkoušek podle § 68 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách.

8. Vysoká škola nebo fakulta může stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu ze střední školy, popřípadě vyšší odborné školy nebo vysoké školy; v případě přijímání ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, též podmínky týkající se příbuznosti studijních programů nebo počtů kreditů získaných během studia ve vybraných typech předmětů. (§ 49 odst. 1 zákona o vysokých školách)

9. Kredity se rozumí kvantitativní vyjádření studijní zátěže určité části studia. (§ 49 odst. 1 zákona o vysokých školách)

10. Typickou formou kreditního systému je European Credit Transfer and Accumulation System (ECTS), kde se pracovní zátěž studenta pohybuje v rozmezí od 1 500 do 1 800 hodin za akademický rok a jeden kredit obecně odpovídá 25 až 30 hodinám studia. Normálním počtem kreditů v rámci ECTS se rozumí šedesátinásobek standardní doby studia vyjádřené v akademických rocích (tj. 180 kreditů pro „tříletý“ bakalářský studijní program, 120 kreditů pro „dvouletý“ navazující magisterský studijní program navazující na bakalářský studijní program a 300 kreditů pro „pětiletý“ magisterský studijní program.

11. Dokladem o absolvování studia ve studijním programu a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu. Vysokoškolský diplom je dokladem o absolvování studijního programu. Dodatek k diplomu obdrží absolvent studia ve studijním programu. Vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu jsou veřejnými listinami, které jsou opatřeny státním znakem České republiky spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován; vysoká škola je vydává zpravidla při akademickém obřadu. (§ 55 odst. 2 a §57 odst. 4, 6 a 7 zákona o vysokých školách)

Dodatek k diplomu obsahuje podrobné informace o průběhu a výsledcích studia.

12. Povinný předmět je předmět určený studijním plánem, jehož absolvování je podmínkou pro konání státní zkoušky, součástí státní zkoušky nebo pro zápis do dalšího ročníku (semestru či bloku).
13. Povinně volitelný předmět je předmět určený studijním plánem, který je studijním plánem přiřazen do dané skupiny povinně volitelných předmětů, přičemž studijní plán stanoví podmínky na absolvování předmětů z této skupiny (typicky minimální počet předmětů nebo minimální počet kreditů). Studijní plán může stanovit více skupin povinně volitelných předmětů a též může stanovit, že z některých skupin povinně volitelných předmětů si student může/musí jednu nebo více skupin vybrat. Splnění podmínek ze skupiny nebo skupin povinně volitelných předmětů určených studijním plánem je podmínkou pro konání státní zkoušky, součástí státní zkoušky nebo pro zápis do dalšího ročníku (semestru či bloku). Povinně volitelné předměty patřící mezi předměty profilujícího základu jsou dále označeny jako povinně volitelné předměty typu A, povinně volitelné předměty nepatřící mezi předměty profilujícího základu jsou dále označeny jako povinně volitelné předměty typu B.
14. Volitelný předmět je předmět určený studijním plánem, který student může během studia nebo ročníku (semestru či bloku) absolvovat; studijní plán může též stanovit, že za volitelné předměty se považují všechny nebo část předmětů vyučovaných na příslušné vysoké škole nebo fakultě (fakultách, vysokoškolském ústavu). Studijní plán typicky stanoví počet kreditů, které student musí absolvováním volitelných předmětů získat (nebo tento počet plyne z rozdílu mezi normálním počtem kreditů a počtem kreditů za povinné předměty a minimálním počtem kreditů za povinně volitelné předměty) nebo počet volitelných předmětů, které student musí absolvovat.
15. Ekvivalence je takový vztah mezi dvěma předměty určený vysokou školou (fakultou) nebo studijním plánem, kdy je stanoveno, že absolvováním prvního předmětu je z hlediska plnění studijního plánu považován za absolvovaný druhý předmět a absolvováním druhého předmětu je z hlediska plnění studijního plánu považován za absolvovaný první předmět. Studijním plánem může být rovněž stanoveno, který z ekvivalentních předmětů si má student zapsat, nebo tento výběr může být ponechán na volbě studenta. Počet kreditů z ekvivalentních předmětů by neměl být významně odlišný.
16. Předmět profilujícího základu studijního programu je předmět, jehož absolvováním student získává znalosti nebo dovednosti, které jsou podstatné pro dosažení odborných znalostí nebo dovedností uvedených v profilu absolventa a které odpovídají, souvisejí nebo podmiňují znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů ověřované státní zkouškou.
(pojem je užíván v nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství; dle tohoto nařízení má předmět profilujícího základu garanta, který splňuje kvalifikační a další podmínky stanovené ve standardech a který se způsobem stanoveným ve standardech podílí na výuce tohoto předmětu)
17. Základní teoretický předmět profilujícího základu studijního programu je teoretický předmět, související s teoretickým a metodologickým základem příslušné oblasti vzdělávání, jehož absolvováním student získává klíčové znalosti, které jsou podstatné pro dosažení odborných znalostí uvedených v profilu absolventa a které odpovídají, souvisejí nebo podmiňují znalosti ze základních tematických okruhů ověřované státní zkouškou. Základní teoretický předmět profilujícího základu studijního programu patří mezi předměty profilujícího základu studijního programu.
(pojem je užíván v nařízení vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství; dle tohoto nařízení má základní teoretický předmět profilujícího základu garanta, který splňuje kvalifikační a další podmínky stanovené ve standardech a který se způsobem stanoveným ve standardech podílí na výuce tohoto předmětu)
18. Specializace jsou takovou podobou studia ve studijním programu, která umožňuje, aby se student kromě společného základu studijního programu zaměřil i na specifické studium

studijního programu spojené se získáním ucelených znalostí a dovedností. Každá specializace má samostatný studijní plán, který obsahuje jak společnou část – shodnou pro všechny specializace v daném studijním programu, tak specifickou část charakterizující danou specializaci. Obsahové zaměření specializace se dále může projevit v obsahu státní závěrečné zkoušky. Detailnější popis studijních programů obsahujících specializace je uveden v části F.

19. Sdružené studium je podoba studia, která umožňuje, aby student získal ucelené znalosti a dovednosti ze dvou studijních programů. Student se zapisuje do jednoho studijního programu, kde studuje podle hlavního – majoritního studijního plánu (označen jako studijní plán maior) „větší část“ předmětů a který je (podle pravidel stanovených vysokou školou a volby studenta) doplněn také vedlejší (minoritní) částí patřící do druhého – přidruženého studijního programu (označena jako studijní plán minor). Státní závěrečnou zkouškou pak ověřují znalosti a dovednosti z obou „částí studia“, téma závěrečné práce by mělo odpovídat studijnímu programu, ve kterém je student zapsán. Pokud je rozsah obou „částí studia“ srovnatelný, jde o symetrický model sdruženého studia. Pokud rozsah předmětů uvedených ve studijním plánu maior významně přesahuje doplněné předměty ze studijního plánu minor, jde o asymetrický model sdruženého studia. Detailnější popis studijních programů pro sdružené studium je uveden v části G.

C. Zařazování studijního programu do oblasti nebo oblastí vzdělávání

20. Odborné znalosti, dovednosti a další kompetence uvedené v profilu absolventa studijního programu musejí odpovídat odborným znalostem, dovednostem a dalším kompetencím uvedeným v rámcovém profilu absolventa příslušejícímu oblasti vzdělávání nebo oblastem vzdělávání (viz bod 5), do kterých náleží daný studijní program.
21. Přiřazení studijního programu do oblasti nebo oblastí vzdělávání má význam z hlediska akreditačního procesu. Jednak se na studijní programy náležející do dané oblasti vzdělávání mohou vztahovat konkrétní metodická doporučení (tj. specifická podle oblasti vzdělávání) a jednak členové hodnotící komise (poradního orgánu Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství) jsou jmenováni z části Seznamu hodnotitelů odpovídající oblasti vzdělávání, do které náleží daný studijní program; jde-li o kombinovaný studijní program, jsou členové hodnotící komise jmenováni z částí Seznamu hodnotitelů odpovídajících oblastem vzdělávání, do kterých náleží daný studijní program.
22. Jde-li o vysokou školu, které byla pro danou oblast vzdělávání udělena institucionální akreditace, opravňuje ji tato institucionální akreditace k vnitřnímu schvalování těch studijních programů, které náležejí do této oblasti vzdělávání. V případě kombinovaného studijního programu musí vysoká škola k tomu, aby takový studijní program byla oprávněna vnitřně schválit, mít institucionální akreditaci pro všechny oblasti vzdělávání, do kterých tento studijní program náleží.
23. Zásadní význam má posouzení skutečnosti, zda k základním tematickým okruhům, ze kterých jsou státními zkouškami ověřovány profilující znalosti nebo dovednosti, existuje odpovídající struktura příslušných předmětů (zejména předmětů profilujícího základu). Toto posouzení musí probíhat se zřetelem k charakteru dané oblasti vzdělávání (která je mj. charakterizována právě základními tematickými okruhy).
24. V případě kombinovaného studijního programu se pro určení procentně vyjádřeného podílu základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce podle bodu 1 písm. h) bere do úvahy zejména kreditový rozsah předmětů profilujícího základu příslušejících k daným základním tematickým okruhům.
25. Jde-li o studijní program, jehož studijní plán předpokládá některou součást státní zkoušky s volitelným obsahem z obecně různých základních tematických okruhů, nemusí nutně všechny základní tematické okruhy charakterizovat tu oblast vzdělávání, do které náleží studijní program. Je však nutné, aby posouzením podle bodu 23 prošla i struktura předmětů, která vede ke konkrétnímu obsahu této součásti státní zkoušky (z daného základního tematického okruhu). Toto posouzení musí být provedeno v rámci akreditace nebo vnitřního schvalování studijního programu (jehož součástí je studijní plán s touto strukturou předmětů vázající na obsah státní zkoušky) příslušející do oblasti vzdělávání, která je charakterizována daným základním tematickým okruhem (konkrétní aplikace tohoto principu – viz bod 55).
26. Jde-li o případ podle bodu 25, tj. o studijní program, jehož studijní plán předpokládá některou součást státní zkoušky s volitelným obsahem ze základních tematických okruhů, které charakterizují i jinou oblast vzdělávání, než tu, do které náleží studijní program, nezapočítává se tato součást státní zkoušky (tj. tyto předměty profilujícího základu a základní tematické okruhy) do výpočtu procentně vyjádřeného podílu podle bodu 1 písm. h).

D. Studijní plány - obecná část

27. Pojmem studijní plán (viz bod 2) se dále rozumí aktuální studijní plán – studijní plán se může v době platnosti akreditace studijního programu měnit; jeho podstatnou změnu nelze provést bez rozšíření akreditace nebo obdobného postupu v případě institucionální akreditace.
28. Studijním plánem jsou mimo jiné určeny povinné předměty, povinně volitelné předměty, volitelné předměty (popř. i pravidla pro výběr volitelných předmětů), předměty profilujícího základu studijního programu, základní teoretické předměty profilujícího základu studijního programu a součásti státních zkoušek. Studijním plánem mohou též být určeny předměty, které jsou s povinným předmětem (povinně volitelným předmětem, ...) ekvivalentní (viz bod 15).
29. Mezi povinné předměty typicky patří i předměty zaměřené na přípravu závěrečné práce (tj. i těmto předmětům, resp. studijní zátěži spojené s přípravou závěrečné práce, by měly být odpovídajícím způsobem přiřazeny kredity).
30. Přiřazovat kredity státním zkouškám nebo součástí státních zkoušek není přípustné.
31. Některé povinné předměty a některé povinně volitelné předměty patří mezi předměty profilujícího základu (typicky většina povinných předmětů). V rámci dané skupiny povinně volitelných předmětů se současně nemohou vyskytovat povinně volitelné předměty typu A i povinně volitelné předměty typu B (viz bod 13).

E. Studijní program bez specializací

32. Studijní program bez specializací obsahuje pouze jeden studijní plán. Tento studijní plán je součástí žádosti k akreditaci.
33. Studijní plán je třeba sestavit tak, aby mohly být naplněny cíle studia a dosažen profil absolventa, který musí být v souladu s rámcovým profilem absolventa a s vymezením jednotlivých typů studijních programů. Zásadní roli ve studijním plánu má struktura povinných předmětů a dalších předmětů profilujícího základu; tyto předměty by měly být převažující.
Proto by mělo platit, že součet počtu kreditů za povinné předměty a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty typu A by měl činit více než 50% z normálního počtu kreditů (viz bod 10). Tento podíl může být stanoven vyšší pro studijní programy patřící do některých oblastí vzdělávání, a to zejména u studijních programů vedoucích k výkonu regulovaného povolání (tj. studijní programy podle § 79 odst. 2 písm. f) zákona o vysokých školách).
34. Jakkoliv je na místě umožnit studentům uskutečnit část studia dle jejich vlastního výběru, tj. umožnit volbu volitelných předmětů, nemůže tato variabilní část tvořit příliš významný podíl. Proto by mělo platit, že součet počtu kreditů za povinné předměty a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty by měl činit více než 75% z normálního počtu kreditů. Tento podíl může být stanoven vyšší pro studijní programy patřící do některých oblastí vzdělávání, a to zejména u studijních programů vedoucích k výkonu regulovaného povolání.
Pozn.: Tuto podmínku lze naformulovat i opačně, tj., že počet kreditů, které podle studijního plánu mají studenti získat absolvováním volitelných předmětů, by neměl překročit 25% z normálního počtu kreditů.
35. Státními zkouškami se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů získané z povinných předmětů (zejména z těch, které patří mezi předměty profilujícího základu) a z povinně volitelných předmětů typu A.

Schematické znázornění studijního programu bez specializací je uvedeno na str. 18.

Schematický příklad studijního programu bez specializací je uveden na str. 19.

F. Studijní program se specializacemi

36. Studijní program se specializacemi obsahuje více studijních plánů, které odpovídají daným specializacím. Tyto studijní plány, včetně názvů specializací, jsou součástí žádosti o akreditaci; doplnění nového studijního plánu je možné v rámci rozšíření akreditace.
37. Profil absolventa studijního programu může kromě převládající společné části obsahovat doplňující informace zohledňující skutečnost, že některé specifické odborné znalosti, dovednosti nebo další kompetence jsou odvislé od výběru konkrétní specializace.
38. Část povinných předmětů a případně část povinně volitelných předmětů typu A jsou společné pro všechny studenty studijního programu (tj. pro všechny studijní plány, bez ohledu na specializaci).

Strukturu těchto společných předmětů je třeba sestavit tak, aby mohly být naplněny cíle studia a dosažena převládající společná část profilu absolventa, který musí být v souladu s rámcovým profilem absolventa a s vymezením jednotlivých typů studijních programů. Zásadní roli mají společné povinné předměty a další společné předměty profilujícího základu; tyto předměty by měly být převažující.

Proto by mělo platit, že součet počtu kreditů za povinné předměty společné všem studijním plánům a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty typu A společné všem studijním plánům by měl činit více než 50% z normálního počtu kreditů (viz bod 10). Tento podíl může být stanoven vyšší pro studijní programy patřící do některých oblastí vzdělávání, a to zejména u studijních programů vedoucích k výkonu regulovaného povolání.

39. Specializace je mimo jiné charakterizována předměty příslušnými pro tuto specializaci (dále jen „předměty specializace“). Mezi předměty specializace mohou patřit jak povinné předměty (patřící i nepatřící mezi předměty profilujícího základu), tak povinně volitelné předměty typu A i B.
40. Struktura předmětů specializace by měla vést k získání významných a ucelených znalostí a dovedností. Cílem specializace není získání „pouze“ izolovaných, zcela specifických znalostí a dovedností; tohoto lze dosáhnout prostřednictvím povinně volitelných nebo volitelných předmětů. Jednotlivé specializace v rámci studijního programu by se navíc měly navzájem zřetelně odlišovat. Rozsah předmětů specializace by tedy měl být významný.
41. Proto by mělo platit, že součet počtu kreditů za povinné předměty patřící do předmětů specializace a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty patřící do předmětů specializace by měl činit více než 25% z normálního počtu kreditů.
42. Státními zkouškami se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů získané
 - a) z povinných předmětů společných pro všechny studijní plány (zejména z těch, které patří mezi předměty profilujícího základu) a z části povinně volitelných předmětů typu A společných pro všechny studijní plány a
 - b) z předmětů specializace (tj. konkrétní tematický okruh nebo okruhy, ze kterých se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti v rámci této součásti státní zkoušky, jsou dány výběrem specializace).
43. Název specializace je uváděn v dodatku k diplomu (spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů). Název specializace může být též uveden jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studijního programu.
44. Pravidla pro výběr specializací by měla být stanovena ve studijním a zkušebním řádu vysoké školy, popř. v jiném předpisu. Informace o tom, které specializace vysoká škola (fakulta) reálně

uskutečňuje, by měly vyplývat z rozhodnutí (usnesení) příslušného orgánu vysoké školy (fakulty) a měly by být dostupné ve veřejné části internetových stránek vysoké školy.

45. Vysoká škola (fakulta) může výběr specializace zohlednit již v rámci přijímacího řízení, a to tím, že do přijímací zkoušky, kterou ověřuje další podmínky pro přijetí ke studiu, zařadí část nebo části, v rámci kterých ověřuje znalosti, schopnosti nebo nadání příslušné uskutečňovaným specializacím – dle volby uchazeče a stanovených dalších podmínek pro přijetí ke studiu. Takto stanovené další podmínky pro přijetí ke studiu však musí odpovídat tomu, že jde o přijímací řízení ke studiu ve studijním programu.

Schematické znázornění studijního programu se specializacemi je uvedeno na str. 20.

Schematický příklad studijního programu se specializacemi je uveden na str. 21.

G. Studijní programy pro sdružené studium

46. Studijní program pro sdružené studium obsahuje nejméně jeden a nejvýše tři studijní plány. Tyto studijní plány jsou součástí žádosti o akreditaci; doplnění nového studijního plánu je možné v rámci rozšíření akreditace.

47. Jako první studijní plán lze nepovinně uvést studijní plán odpovídající studijnímu programu bez specializací.

48. Druhým studijním plánem je „studijní plán maior“.

Stejně jako u studijního programu bez specializací platí, že jakkoliv je na místě umožnit studentům uskutečnit část studia dle jejich vlastního výběru, tj. umožnit volbu volitelných předmětů, nemůže tato variabilní část tvořit příliš významný podíl (viz bod 34).

Odborné znalosti (dovednosti nebo další kompetence) získané z předmětů prvního studijního plánu, které jsou též uvedeny ve studijním plánu maior, se nemohou významně odlišovat od odborných znalostí získaných celým prvním studijním plánem. Klíčové jsou předměty profilujícího základu – v těchto předmětech by se oba studijní plány měly shodovat. Dalších povinných a zejména povinně volitelných předmětů obsahuje studijní plán maior typicky méně, než první studijní plán, aby mohl být doplněn předměty ze studijního plánu minor přidruženého studijního programu.

Rozsah předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior by měl být vůči doplňovaným předmětům převažující. Na druhé straně by struktura doplňovaných předmětů měla vést k získání zásadních a ucelených znalostí a dovedností. Poměr předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior a doplňovaných předmětů ze studijního plánu minor by se tedy měl pohybovat v intervalu 1:1 – 2:1. Jinak řečeno, vůči normálnímu počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty) by rozsah předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior měl tvořit více než polovinu a méně než dvě třetiny.

Vhodnost symetrického modelu sdruženého studia (tj. poměru „maior : minor“ blízkého se 1:1, resp. poměru „maior : celek“ příliš nepřesahujícího polovinu) nebo asymetrického modelu se velmi liší od oblasti vzdělávání a hlavně důvodů pro realizaci sdruženého studia („pokračování dosavadního dvouoborového studia vs. realizace studia s důsledně hlavním a doplňovaným vedlejším studijním plánem“).

49. Pro druhý studijní plán (studijní plán maior) se tedy předpokládá, že

- a) počet kreditů, které podle studijního plánu mají studenti získat absolvováním volitelných předmětů, by neměl překročit 25% z normálního počtu kreditů (viz bod 10); tento podíl může být stanoven nižší pro studijní programy patřící do některých oblastí vzdělávání, a to zejména u studijních programů vedoucích k výkonu regulovaného povolání,
- b) mezi povinné předměty patří povinné předměty prvního studijního plánu, pokud existuje (ne nutně všechny),
- c) mezi povinně volitelné předměty mohou patřit povinně volitelné předměty prvního studijního plánu, pokud existuje (ne nutně všechny),
- d) součet počtu kreditů za povinné předměty a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty by měl činit více než 50% a méně než 67% z rozdílu normálního počtu kreditů a počtu kreditů, které podle studijního plánu mají studenti získat absolvováním volitelných předmětů,
- e) předměty profilujícího základu jsou totožné s předměty profilujícího základu prvního studijního plánu, pokud existuje,
- f) další povinné předměty a povinně volitelné předměty budou při studiu (tj. při konkrétní realizaci sdruženého studia) doplněny ze studijního plánu minor přidruženého studijního

programu (viz body 55 a 56); součet kreditů za tyto předměty by tedy měl činit méně než 50% a více než 33% z rozdílu normálního počtu kreditů a počtu kreditů, které podle studijního plánu mají studenti získat absolvováním volitelných předmětů,

- g) státními zkouškami se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů získané z
 - i. povinných předmětů (zejména z těch, které patří mezi předměty profilujícího základu) a z povinně volitelných předmětů typu A studijního plánu maior; mezi tyto součásti státní zkoušky by měla patřit i obhajoba závěrečné práce (tj. téma závěrečné práce musí souviset se studijním programem),
 - ii. povinných předmětů (zejména z těch, které patří mezi předměty profilujícího základu) studijního plánu minor a z povinně volitelných předmětů typu A studijního plánu minor (tj. konkrétní tematický okruh nebo okruhy, ze kterých se ověřují profilující znalosti nebo dovednosti v rámci této součásti státní zkoušky, jsou dány studijním plánem minor přidruženého studijního programu).

50. Třetím studijním plánem je „studijní plán minor“. Podle tohoto studijního plánu nelze samostatně studovat - tento studijní plán slouží pouze pro doplnění studijního plánu studovaného (tj. jiného) studijního programu při konkrétní realizaci sdruženého studia. Studijní program nemusí studijní plán minor obsahovat (v takovém případě daný studijní program nemůže být použit jako přidružený studijní program). Míra redukce počtu předmětů ve studijním plánu minor oproti předmětům ve studijním plánu maior zásadně závisí na tom, zda jde o symetrický, nebo o asymetrický model sdruženého studia.

51. Pro třetí studijní plán (studijní plán minor) se tedy předpokládá, že

- a) mezi povinné předměty patří povinné předměty druhé studijního plánu (typicky nikoliv všechny),
- b) mezi povinně volitelné předměty mohou patřit povinně volitelné předměty druhého studijního plánu, (typicky nikoliv všechny),
- c) součet počtu kreditů za povinné předměty a minimálního počtu kreditů za povinně volitelné předměty by měl činit méně než 50% a víc než 33% z rozdílu normálního počtu kreditů a počtu kreditů, které podle studijního plánu maior mají studenti získat absolvováním volitelných předmětů,
- d) mezi předměty profilujícího základu patří předměty profilujícího základu druhého studijního plánu (typicky nikoliv všechny).

52. Pokud podíl podle bodu 49 písm. d) je výrazně vyšší než 50%, hovoříme o asymetrickém modelu sdruženého studia. V opačném případě hovoříme o symetrickém modelu sdruženého studia. Kreditový rozsah předmětů studijního plánu maior je v případě symetrického modelu jen o málo vyšší než kreditový rozsah předmětů studijního plánu minor – typicky se studijní plány mohou lišit pouze o předměty zaměřené na přípravu závěrečné práce. Zejména v tomto případě tedy pojmy maior a minor nemají žádný zásadní vztah k významnosti obou studijních plánů.

53. Při konkrétní realizaci sdruženého studia je student vždy studentem ve studijním programu, ve kterém studuje podle studijního plánu maior. Do tohoto studijního programu koná přijímací řízení (viz bod 57), v tomto studijním programu je zapsán, název tohoto studijního programu je uveden ve vysokoškolském diplomu. Informace o přidruženém studijním programu je uváděna v dodatku k diplomu (spolu s výčtem všech absolvovaných předmětů). Informace o přidruženém studijním programu může být též uvedena jako další údaj ve vysokoškolském diplomu, nikoliv však jako součást názvu studovaného studijního programu.

54. Profil absolventa studijního programu kromě společné části obsahuje i doplňující informace zohledňující skutečnost, že některé specifické odborné znalosti, dovednosti nebo další

kompetence jsou odvislé od výběru studijního plánu 1, nebo studijního plánu 2 (maior) a v případě studijního plánu 2 i od profilu absolventa přidruženého studijního programu.

55. Vysoká škola je oprávněna uskutečňovat sdružené studium ve všech variantách (přesněji kombinacích, ale vzhledem k užívání tohoto pojmu pro formu studia i pro označení studijních programů patřících do více oblastí vzdělání není tento pojem záměrně použit) daných získanými akreditacemi studijních programů pro sdružené studium s kompatibilními studijními plány maior a minor (viz též body 25 a 26). Kompatibilitou studijních plánů se rozumí situace, kdy součet podílu podle bodu 49 písm. f) u studijního plánu maior studijního programu a podílu podle bodu 51 písm. c) u studijního plánu minor přidruženého studijního programu činí 100%.
56. Pravidla pro uskutečňování sdruženého studia by měla být stanovena ve studijním a zkušebním řádu vysoké školy, popř. v jiném předpisu. Informace o tom, které varianty sdruženého studia vysoká škola (fakulta) uskutečňuje, by měly vyplývat z rozhodnutí (usnesení) příslušného orgánu vysoké školy (fakulty) a měly by být dostupné ve veřejné části internetových stránek vysoké školy.
57. Vysoká škola (fakulta) může výběr přidruženého studijního programu se studijním plánem minor zohlednit již v rámci přijímacího řízení, a to tím, že do přijímací zkoušky, kterou ověřuje další podmínky pro přijetí ke studiu, zařadí část nebo části, v rámci kterých ověřuje znalosti, schopnosti nebo nadání příslušné přidruženému studijnímu programu – dle volby uchazeče a stanovených dalších podmínek pro přijetí ke studiu. Takto stanovené další podmínky pro přijetí ke studiu však musí odpovídat tomu, že jde o přijímací řízení ke studiu ve studijním programu (jednom – se studijním plánem maior).

Schematické znázornění studijních programů pro sdružené studium je uvedeno na str. 22.

Schematický příklad studijních programů pro sdružené studium je uveden na str. 23-24.

H. Studijní programy zaměřené na vzdělávání a přípravu k profesi učitele

58. Studijní programy zaměřené na přípravu k profesi učitele jsou studijními programy vedoucími k výkonu regulovaného povolání. Těmito studijními programy jsou zejména studijní programy zaměřené na přípravu k profesi
- a) učitele mateřské školy,
 - b) učitele 1. stupni základní školy,
 - c) učitele 2. stupni základní školy a
 - d) učitele střední školy.
59. Studijní programy podle bodu 58 písm. a) a b) jsou typicky magisterskými studijními programy, které nenavazují na bakalářské studium. Studijní programy podle bodu 58 písm. c) a d) jsou typicky magisterskými studijními programy, které navazují na bakalářské studium.
60. Podíly
- a) oborové části (tj. „aprobačních předmětů“),
 - b) oborově-didaktické části,
 - c) pedagogicko-psychologicko-(obecně) didaktické části,
 - d) reflektované pedagogické praxe a
 - e) předmětů zaměřených na přípravu závěrečné práce.
- musí být stanoveny ve standardech příslušného uznávacího orgánu (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy). Národní akreditační úřad vychází z toho, že tyto standardy jsou založeny na výsledcích odborné diskuse relevantních aktérů a že jsou v souladu se zákonem o vysokých školách, nařízením vlády č. 274/2016 Sb., o standardech pro akreditace ve vysokém školství, zákonem č. 563/2004, o pedagogických pracovnících a změně některých zákonů a dalšími právními předpisy a bude proto při posuzování žádostí o akreditace studijních programů podle bodu 58 (i studijních programů podle bodu 62) tyto standardy respektovat.
61. Při posuzování studijních programů podle bodu 58 písm. c) a d) jsou zásadní podmínky na předchozí absolvovaný bakalářský studijní program (viz bod 62) – při posuzování toho, zda absolventi jsou odpovídajícím způsobem připraveni k výkonu povolání učitele, je nutné zohlednit celkový pohled na studijní plány obou typů studijních programů. Proto je podstatná formulace dalších podmínek pro přijetí ke studiu v navazujícím magisterském studijním programu (viz bod 8). Tyto další podmínky jsou součástí studijního programu a jsou tedy jednou z náležitostí žádosti o akreditaci (kde se též uvedou bakalářské studijní programy, vůči nimž jsou studijní plány navazující magisterského studijního programu zejména koncipovány).
62. Bakalářské studijní programy zaměřené na přípravu ke studiu v magisterských studijních programech podle bodu 58 písm. c) a d) (tj. „zaměřené na vzdělávání“) by v názvu neměly obsahovat výraz „učitelství“.
63. Magisterské studijní programy („nenavazující“) podle bodu 58 písm. a) a b) jsou typicky studijními programy bez specializace nebo studijními programy se specializacemi.
64. Magisterské studijní programy podle bodu 58 písm. c) a d) jsou typicky studijními programy se specializací, které náležejí do oblasti vzdělávání Učitelství. Specializacemi se v tomto případě rozumí vysokou školou uskutečňované kombinace aprobačních předmětů. Toto řešení vychází z předpokladu, že
- a) společná část splňuje podmínku uvedenou v bodu 38; do společné části lze započít části podle bodu 60 písm. c) až e) a případně též (na základě ekvivalence předmětů – viz bod 15) písm. b) a

- b) předměty specializace splňují podmínku uvedenou v bodu 41; do předmětu specializace lze započít části podle bodu 60 písm. a) a případně též b).

Příklad: navazující magisterský studijní program Učitelství pro střední školy náležející do oblasti Učitelství, se třemi specializacemi: dějepis-anglický jazyk, dějepis-český jazyk, anglický jazyk-český jazyk. (V žádosti o akreditaci postačí místo studijních plánů všech specializací uvést „studijní plány“ jednotlivých aprobačních předmětů.)

65. Dalším řešením je koncipovat tyto magisterské studijní programy jako studijní programy pro sdružené studium (typicky symetrický model). Studijní plán maior by v tomto případě obsahoval oborovou a oborově-didaktickou část daného (jednoho) aprobačního předmětu a části podle bodu 60 písm. c) až e). Studijní plán minor by obsahoval oborovou a oborově-didaktickou část daného (jednoho) aprobačního předmětu (studijní plán minor je určen pouze pro doplnění studijního plánu maior studovaného studijního programu).

Toto řešení vychází z předpokladu, že

- a) studijní plán maior splňuje podmínky podle bodu 49,
b) studijní plán minor splňuje podmínky podle bodu 51 (tj. zejména, že „počet kreditů předmětů z oborové a oborově-didaktické části tvoří alespoň 33% ze 120 minus počet kreditů vyhrazených volitelným předmětům“).

Příklad: navazující magisterský studijní program Učitelství fyziky pro střední školy náležející do oblasti Učitelství – studijní program pro sdružené studium se studijními plány maior a minor. Možné je i to, že by tento studijní program byly kombinovaným studijním programem náležejícími do oblastí vzdělávání Učitelství a Fyzika.

66. V případě, že množství aprobačních předmětů uskutečňovaných vysokou školou (fakultou) a zejména jejich reálně uskutečňovaných kombinací je únosné, je též možným řešením každou tuto kombinaci koncipovat jako samostatný magisterský studijní program. Každý takový studijní program (tj. každá kombinace aprobačních předmětů) musí mít svého garanta (jedinečného).

Příklad: navazující magisterský studijní program Učitelství pro střední školy chemie-biologie náležející do oblasti Učitelství.

67. Bakalářské studijní programy podle bodu 62 jsou typicky studijní programy pro sdružené studium (typicky symetrický model). Studijní plán maior by v tomto případě obsahoval oborovou a případně též oborově-didaktickou část daného (jednoho) aprobačního předmětu a dále části podle bodu 60 písm. c) až e). Studijní plán minor by obsahoval pouze oborovou a případně též oborově-didaktickou část daného (jednoho) aprobačního předmětu (studijní plán minor je určen pouze pro doplnění studijního plánu maior studovaného studijního programu).

Toto řešení vychází z předpokladu, že

- a) studijní plán maior splňuje podmínky podle bodu 49,
b) studijní plán minor splňuje podmínky podle bodu 51 (tj. zejména, že „počet kreditů předmětů z oborové a oborově-didaktické části tvoří alespoň 33% ze 180 minus počet kreditů vyhrazených volitelným předmětům“).

Příklad: bakalářský studijní program Fyzika pro vzdělávání (na středních školách) náležející do oblasti Učitelství – studijní program pro sdružené studium se studijními plány maior a minor. Možné je i to, že by tento studijní program byl kombinovaným studijním programem náležejícím do oblastí Fyzika a Učitelství.

68. Dalším řešením je koncipovat tyto bakalářské studijní programy jako studijními programy se specializací, které náležejí do oblasti vzdělávání Učitelství. Specializacemi se v tomto případě rozumí vysokou školou uskutečňované kombinace jednotlivých aprobačních předmětů. Toto řešení vychází z předpokladu, že

- a) společná část splňuje podmínku uvedenou v bodu 38; do společné části lze započít části podle bodu 60 písm. c) až e) a případně též (na základě ekvivalence předmětů – viz bod 15) písm. b)

(tj.,že „počet kreditů předmětů z oborově-didaktické části, pedagogicko-psychologicko-didaktické části, reflektované pedagogické praxe a předmětů zaměřených na přípravu závěrečné práce tvoří více než 50% ze 180 minus počet kreditů vyhrazených volitelným předmětům“) a

- b) předměty specializace splňují podmínku uvedenou v bodu 41; do předmětu specializace lze započít části podle bodu 60 písm. a) a případně též b).

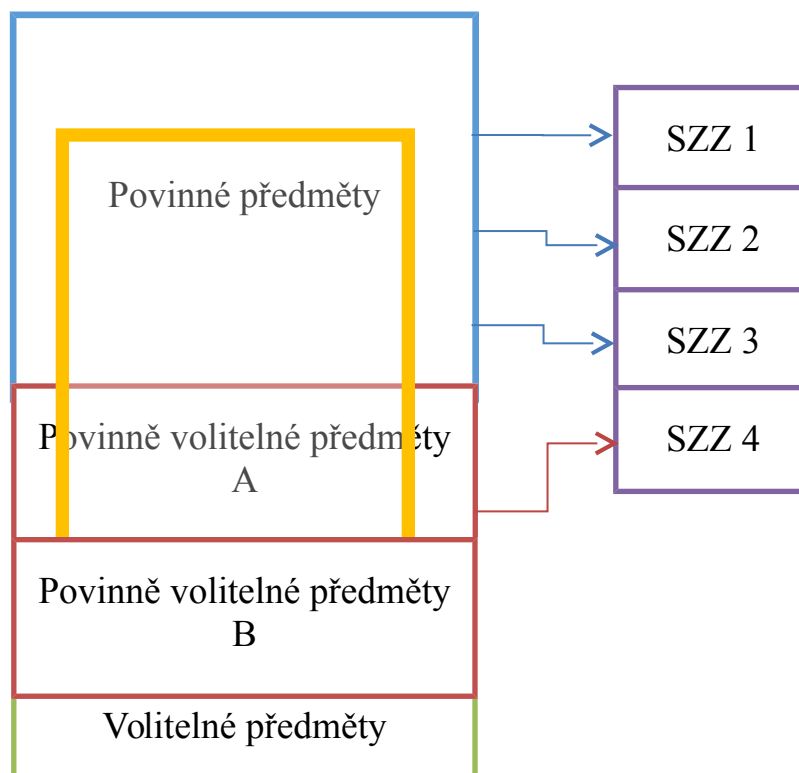
Příklad: bakalářský studijní program Specializace v pedagogice (pro střední školy) náležející do oblasti Učitelství, se třemi specializacemi: dějepis-anglický jazyk, dějepis-český jazyk, anglický jazyk-český jazyk. (V žádosti o akreditaci postačí místo studijních plánů všech specializací uvést „studijní plány“ jednotlivých aprobačních předmětů.)

Schematická znázornění studijních programů zaměřených na vzdělávání a přípravu k profesi učitele (některá z výše popsanych řešení) jsou uvedena na str. 25-27.

Schematické příklady studijních programů zaměřených na vzdělávání a přípravu k profesi učitele jsou uvedena na str. 28-32.

I. Schematická znázornění a schematické příklady studijních programů

Schematické znázornění studijního programu bez specializací

Žlutým ohraničením jsou uvedeny předměty profilujícího základu.

-

Schematický příklad studijního programu bez specializací

bakalářský studijní program – standardní doba studia 3 roky, normální počet kreditů: **180**

povinné předměty PP1, PP2, ... PP16 celkový počet kreditů: **85**

kde PP16 je seminář k přípravě bakalářské práce

z toho předměty profilujícího základu PP1, PP4 až PP11, PP15 celkový počet kreditů: 60

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP1, PP4 až PP9 a PP15

celkový počet kreditů: 48

z toho předměty PP8 až PP11 jsou ekvivalentní s předměty PQ8 až PQ11

povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVP1, PVP2, PVP3, PVP4 nutno získat alespoň kreditů: **10**

typ A skupina 2: PVP5, PVP6, PVP7, PVP8, PVP9, PVP10 nutno získat alespoň kreditů: **18**

tj. PVP1 až PVP10 jsou předměty profilujícího základu

typ B skupina 3: PVP11, PVP12, PVP13, PVP14, PVP15 nutno získat alespoň kreditů: **12**

typ B skupina 4: PVP16, PVP17, PVP18 nutno získat alespoň kreditů: **8**

typ B skupina 5: PVP16, PVP17, PVP18, PVP19, PVP20 nutno získat alespoň kreditů: **15**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **32** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP4 až PP6

součást 2 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP7 až PP9

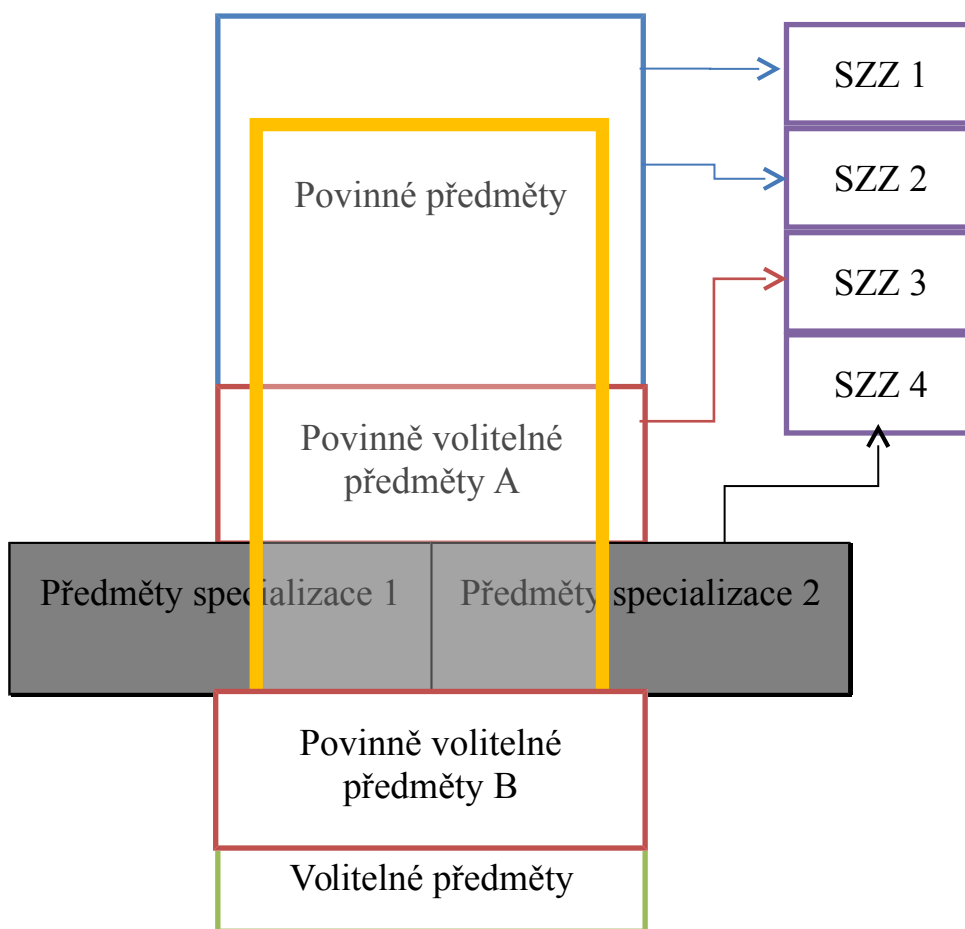
součást 3 – obhajoba bakalářské práce

součást 4 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVP10

Bod 33: $85+10+18=113 > 90$ (50% ze 180) Povinné předměty a povinně volitelné předměty typu A převažují.

Bod 34: $85+10+18+12+8+15=148 > 135$ (75% ze 180) (opačná formulace $32 \leq 45$) Kreditů za volitelné předměty je nejvýše 25%.

Schematické znázornění studijního programu se specializacemi

Žlutým ohraničením jsou uvedeny předměty profilujícího základu.

Schematický příklad studijního programu se specializacemi

navazující magisterský studijní program – standardní doba studia 2 roky, normální počet kreditů: 120

studijní plán I – specializace aaaaa:

společná část – povinné předměty PP1, PP2, ... PP10 celkový počet kreditů: **56**

kde PP10 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PP2, PP3, ... PP8 celkový počet kreditů: 42

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP3, ... PP7 celkový počet kreditů: 30

z toho předměty PP7 až PP9 jsou ekvivalentní s předměty PQ7 až PQ9

společná část – povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVP1, PVP2, PVP3 nutno získat alespoň kreditů: **10**

typ B skupina 2: PVP4, PVP5, PVP6, PVP7, PVP8, PVP9 nutno získat alespoň kreditů: **8**

předměty specializace – povinné předměty PP11, PP12, ... PP15 celkový počet kreditů: **28**

předměty specializace – povinně volitelné předměty typ A skupina 3: PVP10, PVP11, PVP12, PVP13,
nutno získat alespoň kreditů: **10**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **8** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP3 až PP8

součást 2 – obhajoba diplomové práce

součást 3 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVP3

součást 4 – tematický okruh navaz. zejména na předměty PP12 až PP15, PVP10 až PVP13

studijní plán II – specializace bbbbb:

společná část – povinné předměty PP1 až PP6, PQ7, PQ8, PQ9, PP10 celkový počet kreditů: **56**

kde PP10 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PP2 až PP6, PQ7, PQ8 celkový počet kreditů: 42

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP3 až PP6, PQ7 celk. počet kreditů: 30

z toho předměty PQ7 až PQ9 jsou ekvivalentní s předměty PP7 až PP9

společná část – povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVP1, PVP2, PVP3 nutno získat alespoň kreditů: **10**

typ B skupina 2: PVP4, PVP5, PVP6, PVP7, PVP8, PVP9 nutno získat alespoň kreditů: **8**

předměty specializace – povinné předměty PP16, PP17, PP18 a PP19 celkový počet kreditů: **21**

předměty specializace – povinně volitelné předměty typ A skupina 4: PVP14, PVP 15, ...PVP17
nutno získat alespoň kreditů: **14**

předměty specializace – povinně volitelné předměty typ B skupina 5: PVP18, PVP19, PVP20
nutno získat alespoň kreditů: **3**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **8** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP3 až PP8

součást 2 – obhajoba diplomové práce

součást 3 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVP3

součást 4 – tematický okruh navaz. zejména na předměty PP16 až PP19 a PVP14 až PVP17

Bod 38: $56+10=66 > 60$ (50% ze 120) Povinné předměty a povinně volitelné předměty typu A společné pro všechny specializace převažují.

Bod 41: specializace aaaaa: $28+10=38 > 35$ (25% ze 120) Předměty specializace tvoří alespoň 25%.

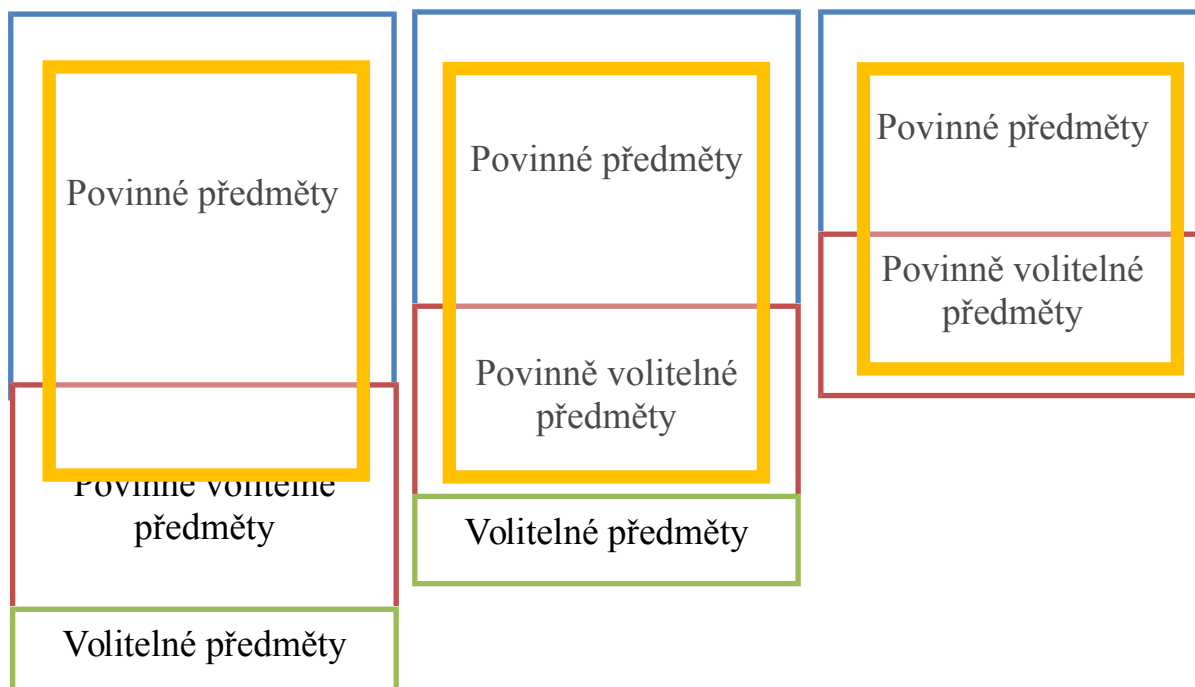
specializace bbbbb: $21+14+3=38 > 35$ (25% ze 120) Předměty specializace tvoří alespoň 25%.

Schematické znázornění studijních programů pro sdružené studium

studijní plán 1

studijní plán 2 - maior

studijní plán 3 - minor

Žlutým ohraničením jsou uvedeny předměty profilujícího základu.

Schematický příklad studijních programů pro sdružené studium

Studijní program A – navaz. mgr. studijní program – stand. doba stud. 2 roky, norm. počet kreditů: **120**

studijní plán A1

povinné předměty PP1, PP2, ... PP11 celkový počet kreditů: **64**

kde PP11 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PP2, PP3, ... PP8 celkový počet kreditů: 44

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP3, ... PP7 celkový počet kreditů: 30

povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVP1, PVP2, PVP3, PVP4 nutno získat alespoň kreditů: **14**

typ B skupina 2: PVP4, PVP5, ... PVP12 nutno získat alespoň kreditů: **30**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **12** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP2 až PP8

součást 2 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVP4

součást 3 – tematický okruh navazující zejména na předměty PP9 a PP10

součást 4 – obhajoba diplomové práce

studijní plán A2 – maior

povinné předměty PP1, PP2, ... PP8 a PP11 celkový počet kreditů: **52**

kde PP11 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PP2, PP3, ... PP8 celkový počet kreditů: 44

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP3, ... PP7 celkový počet kreditů: 30

povinně volitel. předm. - typ A skup. 1: PVP1, PVP2, PVP3, PVP4 nutno získat alespoň kreditů: **14**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **12** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PP2 až PP8

součást 2 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVP4

součást 4 – obhajoba diplomové práce

povinné a povinně volitelné předměty v celkovém rozsahu 120-52-14-12 = 42 kreditů a součást 3

SZZ budou doplněny ze studijního plánu minor přidruženého studijního programu

studijní plán A3 – minor

povinné předměty PP1, PP2, ... PP5 celkový počet kreditů: **32**

z toho předměty profilujícího základu PP2, PP3, ... PP5 celkový počet kreditů: 24

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PP3, ... PP5 celkový počet kreditů: 20

povinně volitelné předměty - typ A skupina 1: PVP1, PVP2, PVP3 nutno získat alespoň kreditů: **10**

součást SZZ – tematický okruh navazující zejména na předměty PP2 až PP5

Bod 47: studijní plán A1 vyhovuje podmínkám v části E. tohoto materiálu.

Bod 49a): studijní plán A2: $12 < 35$ (25% ze 120) Kreditů za volitelné předměty je nejvýše 25%.

Bod 49b), c), e) a g) i. : studijní plán A2: splněno (bod g) ii. splňuje studijní plán A3)

Bod 49d): studijní plán A2: $52+14=66$, $66 > 54$ (50% z 120-12), $66 < 72$ (67% z 120-12)

Rozsah předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior tvoří více než polovinu a méně než dvě třetiny z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 51a), b) a d): studijní plán A3: splněno

Bod 51c): studijní plán A3: $32+10=42$, $42 < 54$ (50% z 120-12), $42 > 36$ (33% z 120-12)

Rozsah předmětů ve studijním plánu minor tvoří více než třetinu a méně než polovinu z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 52: studijní plán A2: $52+14=66 = 61\%$ ze 108 (120-12) – jde o asymetrický model

Studijní program B – navaz. mgr. studijní program – stand. doba stud. 2 roky, norm. počet kreditů: 120
studijní plán B1

povinné předměty PQ1, PQ2, ... PQ11 celkový počet kreditů: **64**

kde PQ11 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PQ2, PQ3, ... PQ8 celkový počet kreditů: 44

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PQ3, ... PQ7 celkový počet kreditů: 30

povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVQ1, PVQ2, PVQ3, PVQ4 nutno získat alespoň kreditů: **14**

typ B skupina 2: PVQ4, PVQ5, ... PVQ12 nutno získat alespoň kreditů: **30**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **12** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PQ2 až PQ8

součást 2 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVQ4

součást 3 – tematický okruh navazující zejména předměty PQ9 a PQ10

součást 4 – obhajoba diplomové práce

studijní plán B2 – maior

povinné předměty PQ1, PQ2, ... PQ8 a PQ11 celkový počet kreditů: **52**

kde PQ11 je seminář k přípravě diplomové práce

z toho předměty profilujícího základu PQ2, PQ3, ... PQ8 celkový počet kreditů: 44

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PQ3, ... PQ7 celkový počet kreditů: 30

povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVQ1, PVQ2, PVQ3, PVQ4 nutno získat alespoň kreditů: **14**

volitelné předměty: student musí získat alespoň **12** kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující zejména na předměty PQ2 až PQ8

součást 2 – tematický okruh navazující zejména na předměty PV1 až PVQ4

součást 4 – obhajoba diplomové práce

povinně a povinně volitelné předměty v celkovém rozsahu 120-52-14-12=42 kreditů a součást 3 SZZ budou doplněny ze studijního plánu minor přidruženého studijního programu

studijní plán B3 – minor

povinné předměty PQ1, PQ2, ... PQ5 celkový počet kreditů: **32**

z toho předměty profilujícího základu PQ2, PQ3, ... PQ5 celkový počet kreditů: 24

z toho základní teoretické předměty profilujícího základu PQ3, ... PQ5 celkový počet kreditů: 20

povinně volitelné předměty

typ A skupina 1: PVQ1, PVQ2, PVQ3 nutno získat alespoň kreditů: **10**

součást SZZ – tematický okruh navazující zejména na předměty PQ2 až PQ5

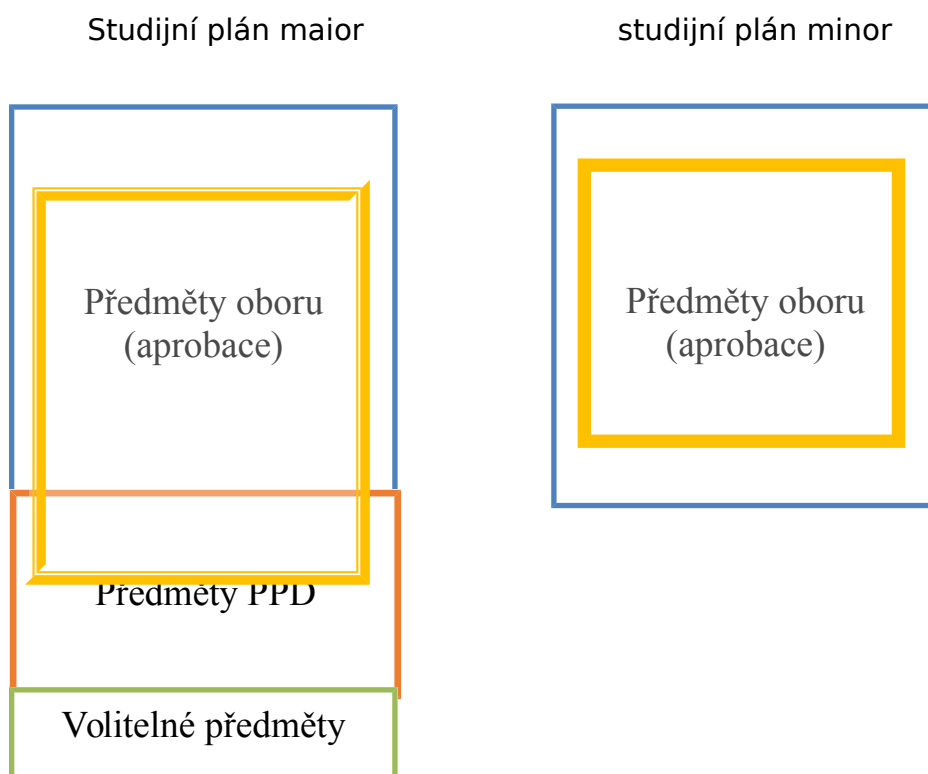
Sdružené studium:

1. **Student 1 studuje akreditovaný studijní program A.** Přidruženým studijním programem je akreditovaný studijní program B. **Student ve studijním programu A studuje podle studijního plánu A2,** přičemž podle pravidel tohoto studijního plánu k příslušným předmětům P_{Pi} a P_VP_i **ze studijního plánu B3 budou doplněny příslušné povinné a povinně volitelné předměty P_{Qi} a P_VQ_i a součást SZZ č. 3** navazující zejména na předměty PQ2 až PQ5.

2. **Student 2 studuje akreditovaný studijní program B.** Přidruženým studijním programem je akreditovaný studijní program A. **Student ve studijním programu B studuje podle studijního plánu B2,** přičemž podle pravidel tohoto studijního plánu k příslušným předmětům P_{Qi} a P_VQ_i **ze studijního plánu A3 budou doplněny příslušné povinné a povinně volitelné předměty P_{Pi} a P_VP_i a součást SZZ č. 3** navazující zejména na předměty PP2 až PP5.

Schematické znázornění studijních programů zaměřených na vzdělávání a přípravu k profesi učitele

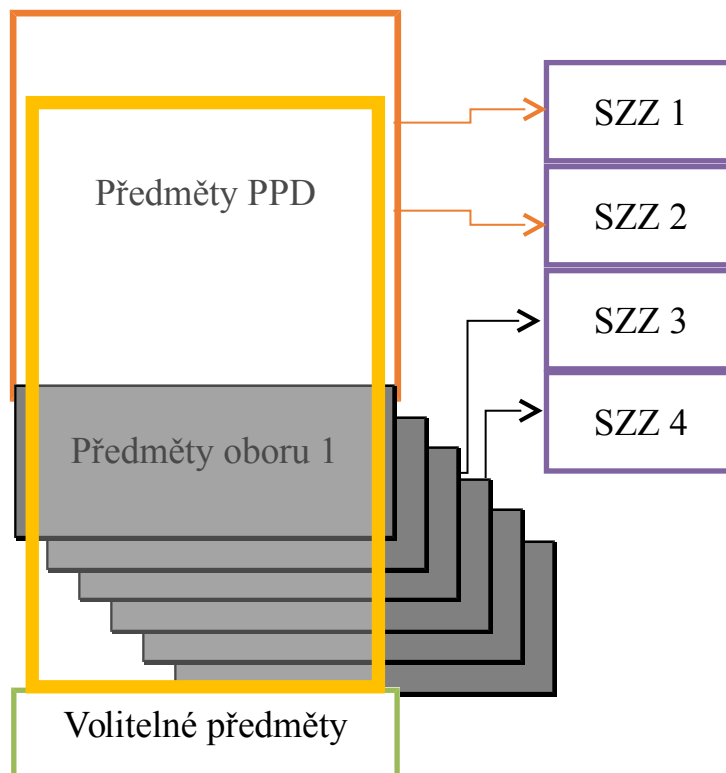
Bakalářský studijní program zaměřený na vzdělávání

Charakteristika:

- Předměty aprobace (oborová a oborově-didaktická část) ve studijních plánech maior a minor jsou shodné a tvoří alespoň 33 %.
- Předměty profilujícího základu (označené žlutým podkreslením) jsou zařazeny mezi předměty aprobace i předměty PPD.

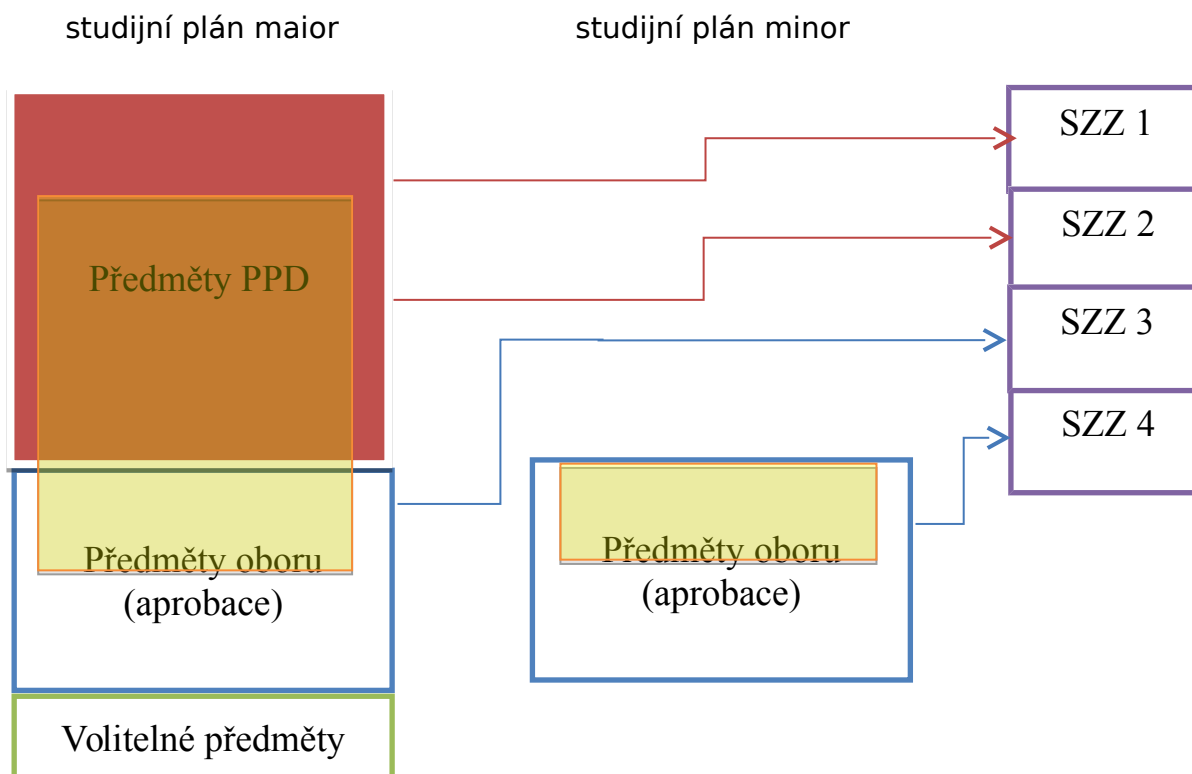
Navazující magisterský studijní program Učitelství pro SŠ (ZŠ) se specializacemi

Charakteristika:

- Předměty PPD tvoří více než 50 %.
- Student si podle pravidel vysoké školy vybírá specializaci, která odpovídá konkrétní kombinaci dvou aprobací.
- Předměty profilujícího základu (označené žlutým podkreslením) jsou zařazeny mezi předměty aprobace i předměty PPD.

Navazující magisterský studijní program Učitelství pro SŠ (ZŠ) pro sdružené studium

Charakteristika:

- Předměty aprobace (oborová a oborově-didaktická část) ve studijních plánech maior a minor jsou shodné a tvoří alespoň 33 %.
- Předměty profilujícího základu (označené žlutým podkreslením) jsou zařazeny mezi předměty oboru a předměty PPD.

Schematické příklady studijních programů zaměřených na vzdělávání a přípravu k profesi učitele

Bod 64: navazující magisterský studijní program Učitelství pro střední školy se třemi specializacemi:

1. dějepis-anglický jazyk
2. dějepis-český jazyk
3. anglický jazyk-český jazyk

Společná část (vždy jde o povinné předměty nebo povinně-volitelné předměty typu A):

a) oborově-didaktická část	22 kreditů (s využitím ekvivalence předmětů)
b) pedagog.-psych.-(obecně) didaktická část	12 kreditů
c) reflektovaná pedagogická praxe	20 kreditů
d) předměty zaměř. na přípravu diplom.práce	20 kreditů
Celkem:	74 kreditů

Předměty specializace 1:

a) oborová část – první aprob. p. – dějepis	20 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – anglický j.	20 kreditů
Celkem:	40 kreditů

Předměty specializace 2:

a) oborová část – první aprob. p. – dějepis	20 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – český j.	20 kreditů
Celkem:	40 kreditů

Předměty specializace 3:

a) oborová část – první aprob. p. – anglický j.	20 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – český j.	20 kreditů
Celkem:	40 kreditů

Volitelné předměty – minimálně 6 kreditů

Celkem: 120 kreditů

státní zkouška:

- součást 1 – tematické okruhy navazující na společnou část
- součást 2 – obhajoba diplomové práce
- součást 3 – tematický okruh navazující na předměty specializace 1 – první aprobační předmět
- součást 4 – tematický okruh navazující na předměty specializace 1 – druhý aprobační předmět

Bod 38: $74 > 60$ (50% ze 120) Povinné předměty a povinně volitelné předměty typu A společné pro všechny specializace převažují.

Bod 41: specializace 1 (2, nebo 3): $40 > 30$ (25% ze 120) Předměty specializace tvoří alespoň 25%.

Bod 65: navazující magisterský studijní program Učitelství fyziky pro střední školy.
(studijní program pro sdružené studium se studijními plány maior a minor)

studijní plán A2 – maior

povinné předměty a povinně-volitelné předměty typu A:

- a) oborová část – první aprob. p. – fyzika 22 kreditů
 - b) oborově-did.část – první aprob. p. – fyzika 18 kreditů
 - c) pedagog.-psych.-(obecně) didaktická část 4 kreditů
 - d) reflektovaná pedagogická praxe 12 kreditů
 - e) předměty zaměř. na přípravu diplom.práce 18 kreditů
- Celkem: 74 kreditů

Volitelné předměty – minimálně 6 kreditů

státní zkouška:

- součást 1 – tematické okruhy navazující na pedagog.-psych.-(obecně) didaktickou část
- součást 2 – tematický okruh navazující na aprobační předmět fyzika
- součást 4 – obhajoba diplomové práce

povinné a povinně volitelné předměty v celkovém rozsahu $120-74-6=40$ kreditů a součást 3 SZZ budou doplněny ze studijního plánu minor přidruženého studijního programu (např. navazující magisterský studijní program Učitelství anglického jazyka pro střední školy)

studijní plán A3 – minor

povinné předměty a povinně-volitelné předměty typu A:

- a) oborová část – první aprob. p. – fyzika 22 kreditů
 - b) oborově-did.část – první aprob. p. – fyzika 18 kreditů
- Celkem: 40 kreditů

součást SZZ – tematický okruh navazující na aprobační předmět fyzika

Podle studijního plánu A3 minor nelze samostatně studovat - tento studijní plán slouží pouze pro doplnění studijního plánu maior studovaného studijního programu (např. magisterského studijního programu Učitelství biologie pro střední školy) při konkrétní realizaci sdruženého studia.

Bod 49a): studijní plán A2: $12 < 35$ (25% ze 120) Kreditů za volitelné předměty je nejvýše 25%.

Bod 49d): studijní plán A2: $74 > 57$ (50% z 120-6), $72 < 76$ (67% z 120-6)

Rozsah předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior tvoří více než polovinu a méně než dvě třetiny z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 51c): studijní plán A3: $40 < 57$ (50% z 120-6), $40 > 38$ (33% z 120-6)

Rozsah předmětů ve studijním plánu minor tvoří více než třetinu a méně než polovinu z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 52: studijní plán A2: $74 = 65\%$ ze 114 (120-6) – jde o asymetrický model

Bod 66: navazující magisterský studijní program Učitelství pro střední školy chemie-biologie

Povinné předměty a povinně-volitelné předměty typu A:

c) oborová část – první aprob. p. – chemie	18 kreditů
d) oborová část – druhý aprob. p. – biologie	18 kreditů
e) oborově-did.část – první aprob. p. – chemie	12 kreditů
f) oborově-did.část – druhý aprob. p. – bilog.	12 kreditů
g) pedagog.-psych.-(obecně) didaktická část	12 kreditů
h) reflektovaná pedagogická praxe	20 kreditů
i) předměty zaměř. na přípravu diplom.práce	20 kreditů
Celkem:	112 kreditů

Volitelné předměty – minimálně 8kreditů

Celkem: 120 kreditů

státní zkouška:

- součást 1 – tematické okruhy navazující na pedagog.-psych.-(obecně) didaktickou část
- součást 2 – obhajoba diplomové práce
- součást 3 – tematický okruh navazující na první aprobační předmět
- součást 4 – tematický okruh navazující na druhý aprobační předmět

Bod 67: bakalářský studijní program Fyzika pro vzdělávání (na středních školách).
(studijní program pro sdružené studium se studijními plány maior a minor)

studijní plán A2 – maior

povinné předměty a povinně-volitelné předměty typu A:

- a) oborová část – první aprob. p. – fyzika 50 kreditů
 - b) oborově-did.část – první aprob. p. – fyzika 10 kreditů
 - c) pedagog.-psych.-(obecně) didaktická část 30 kreditů
 - d) reflektovaná pedagogická praxe 3 kredity
 - e) předměty zaměř. na přípravu bakalář.práce 15 kreditů
- Celkem: 108 kreditů

volitelné předměty: student musí získat alespoň 12 kreditů

státní zkouška:

- součást 1 – tematické okruhy navazující na pedagog.-psych.-(obecně) didaktickou část
- součást 2 – tematický okruh navazující na aprobační předmět fyzika
- součást 4 – obhajoba bakalářské práce

povinné a povinně volitelné předměty v celkovém rozsahu $180-108-12=60$ kreditů a součást 3 SZZ budou doplněny ze studijního plánu minor přidruženého studijního programu (např. navazující magisterský studijní program Učitelství anglického jazyka pro střední školy)

studijní plán A3 – minor

povinné předměty a povinně-volitelné předměty typu A:

- a) oborová část – první aprob. p. – fyzika 50 kreditů
 - b) oborově-did.část – první aprob. p. – fyzika 10 kreditů
- Celkem: 60 kreditů

součást SZZ – tematický okruh navazující na aprobační předmět fyzika

Podle studijního plánu A3 minor nelze samostatně studovat - tento studijní plán slouží pouze pro doplnění studijního plánu maior studovaného studijního programu (např. bakalářského studijního programu Biologie pro vzdělávání (na středních školách)) při konkrétní realizaci sdruženého studia.

Bod 49a): studijní plán A2: $12 < 35$ (25% ze 120) Kreditů za volitelné předměty je nejvýše 25%.

Bod 49d): studijní plán A2: $108 > 84$ (50% z 180-12), $108 < 112$ (67% z 180-12)

Rozsah předmětů explicitně uvedených ve studijním plánu maior tvoří více než polovinu a méně než dvě třetiny z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 51c): studijní plán A3: $60 < 84$ (50% z 180-12), $60 > 56$ (33% z 180-12)

Rozsah předmětů ve studijním plánu minor tvoří více než třetinu a méně než polovinu z normálního počtu kreditů (po odečtení kreditů za volitelné předměty).

Bod 52: studijní plán A2: $108 = 64\%$ ze 168 (180-12) – jde o asymetrický model

Bod 68: bakalářský studijní program Specializace v pedagogice (pro střední školy) se třemi specializacemi:

1. dějepis-anglický jazyk
2. dějepis-český jazyk
3. anglický jazyk-český jazyk

Společná část (vždy jde o povinné předměty nebo povinně-volitelné předměty typu A):

a) oborově-didaktická část	20 kreditů (s využitím ekvivalence předmětů)
b) pedagog.-psych.-(obecně) didaktická část	40 kreditů
c) reflektovaná pedagogická praxe	10 kreditů
d) předměty zaměř. na přípravu bakal.práce	22 kreditů
Celkem:	92 kreditů

Předměty specializace 1:

a) oborová část – první aprob. p. – dějepis	41 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – anglický j.	41 kreditů
Celkem:	82 kreditů

Předměty specializace 2:

a) oborová část – první aprob. p. – dějepis	41 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – český j.	41 kreditů
Celkem:	82 kreditů

Předměty specializace 3:

a) oborová část – první aprob. p. – anglický j.	41 kreditů
b) oborová část – druhý aprob. p. – český j.	41 kreditů
Celkem:	82 kreditů

Volitelné předměty – minimálně 6 kreditů

Celkem: 180 kreditů

státní zkouška:

součást 1 – tematické okruhy navazující na společnou část

součást 2 – obhajoba bakalářské práce

součást 3 – tematický okruh navazující na předměty specializace 1 – první aprobační předmět

součást 4 – tematický okruh navazující na předměty specializace 1 – druhý aprobační předmět

Bod 38: 92 > 90 (50% ze 180) Povinné předměty a povinně volitelné předměty typu A společné pro všechny specializace převažují.

Bod 41: specializace 1 (2, nebo 3): 82 > 45 (25% ze 180) Předměty specializace tvoří alespoň 25%.